

Şeffaf Ayna

– ferda'ca · 13 Ocak 2014

Ebabillerin hüznü
meleklerin düğünüdür.
Zamanın rahlesinde
Yankılanan yaşam...

Hira'da başlayıp
Dar-ı dünyada son bulan..

Kovulur huzurdan ömür
Düşer sükût suretinde ses.
Pas tutar dil
körelir hançer öfkesi
demlenir im/lâ/l...

Bak etrafına kimse yok
ardın hep boş.
Uçsuz bucaksız bir deniz
Saklanır ardında hüznün kıran.
Su/sar yürek dağlar
Gül bank susar...

Vaad eder istikbalî Araf.
Atılır imzalar hakikat defterine
Mâhur, esrîk ve sonsuz...
Vav olur eğilir
Mim'i sarmalar bir garip sâbâ.

Değer vahyin ayazı
Nura döner Rebiülevvel
Yan yatmış sekiz değil midir
ışık hızıyla sörf yapan yaşam...

Dolar kum gibi karanlık
tarçın dökülür güne.
Döner yedi rahvan üstünde

dünya eb-rû-li
düşen kırışıklıkları avutur
göğe açılan el-Hamra kapıları.

Fetih süresinde tüm şehitler
önderlik eder peygamber
Derken Allahü ekber
gülümser Furkan.
Yerleşir gözlerime bahar
Bahçemde Nezen'in soluğu var.

El ver sâki;
Geciken kendime yetişmeliyim şimdi.
Ya ve Sin kavminde
sûr'u üflüyor kalbim.
yüklemi vurgulu misk-i amber
Sazın Zühresinde özne
menzili sonsuzluğa çekilen perde
Amin diyorum külümü vereceğim güne!....

Ferda Özsoy

eb-rû-li;Karışık renk
sâki; Ruh doktoru olmuş günümüzde pek rastlanmayan bilge kişi
el-Hamra ;Yer yüzündeki cennet saray
rahvan;Her atın başaramadığı yürüme biçimidir.
Gülbank;Hep bir ağızdan ve makamla yapılan dua veya ant,
Dar-ı dünya;Dünya. (Dâr-ı fenâ da denir.)
Ebabel;Allahü teâlâ âyet-i kerîmede meâlen buyurdu ki:
Üzerlerine Ebâbîl kuşlarını gönderdik. O kuşların her biri onların üzerine çamurdan yapılmış ve ateşte pişirilmiş taş atarlardı. (Fil sûresi: 3-4)
Ebrehe Mekke'ye yaklaştığında, Allahü teâlâ Eshâb-ı fil (Ebrehe ve ordusunun) üzerine denizden Ebâbîl kuşlarını gönderdi. Her bir kuşta, biri gagasında, ikisi ayaklarında olmak üzere üç taş bulunuyordu. Nohut ve mercimek tânesi kadar olan bu taşlar kime isâbet etse, helâk oluyordu. (İbn-i Hişâm)
Furkan;İyi ile kötüyü birbirinden ayıran kanıt / Kuran-ı Kerim
misk-i amber;"Misk-i Amber" eşi- benzeri olmayan bir koku demektir
bâb-ı esrar --esrar kapısı
Asuman;Gökyüzü. Sema.